

[Steffensen]

Den verdensberømte tyske systemtænkere og filosof Friedrich Hegel sagde for mere end 100 år siden:

»Hvis mennesket ikke passer til systemet, så bliver det værst for mennesket.«

Hegel satte altså systemet højest, og han sagde, at mennesket måtte indrette sig efter systemet, men det syn gjorde vor egen kristne filosof Søren Kierkegaard, op med. Han sagde nej til Hegels filosofi og udtrykte det bl.a. på denne måde:

»Hegel har bygget et tankens slot, men selv bor han i et hundehus.«

Vi ved alle, at mennesket ikke er bestemt til en hundehustilværelse, og derfor mener kristeligt folkeparti, at vi bør lægge megen vægt på og lægge os på sinde Søren Kierkegaards helhedssyn på menneske og samfund, så vi ikke bliver slaver af vor egen frigørelse og trælle af vort eget system, men genopdager den højeste værdi af alt menneskeligt og dermed genopdager vor egen bestemmelse og vor egen værdighed, den, som er, at vi er skabninger med livets håb, og at vi er sat til at være forvaltere af skaberværket.

Maisted (FD):

Danskerne har ikke alene brug for optimisme. Efter alt det, jeg har hørt i dag, håber jeg også, de har humoristisk sans, og at de vil bibeholde denne humoristiske sans.

Vi hørte, at socialdemokratiet nu var i stand til at løse landets økonomiske problemer, efter at de i efteråret 1982 ganske enkelt gav op. De kunne ikke mere, og så kan de lige pludselig nu.

Hvilke virkemidler er det så, socialdemokratiet vil tage i anvendelse? Ja, det er bl.a. en stram offentlig udgiftspolitik og en stram indkomspolitik. Ja men det er jo lige præcis det, denne regering har gennemført. Så hørte man hr. Anker Jørgensen efter den socialdemokratiske kongres udtale: denne regering har ikke forbedret finanslovsforslaget for 1985, det har socialdemokratiet. Den fik gennemført en realrentebeskatning, der gav ca. 10 mia kr., og så laver man lidt fiksfakserier med, at restskatten bliver forudbetalt i 1985 for 1983 og 1984. Det er alt, hvad man har forbedret dette finanslovsforslag med.

Ja men hvis det hænger sådan sammen, er der jo ikke mange penge tilbage til den såkaldte sociale genopretningspolitik, som soci-

aldemokratiet vil gennemføre. Det er efter den siddende regering, man benytter udtrykket genopretningspolitik; nu er det altså bare social genopretningspolitik. Efter min opfattelse er problemet med den sociale genopretningspolitik ud over dette med den ugifte mor med 10 børn, de almindelige lønmodtagere og folkepensionisternes problem at skaffe penge til socialarbejdere, teaterarbejdere, folketingsarbejdere, præstearbejdere og andre højere lønnede arbejdere. Det er dér, det sociale problem reelt ligger, og her har socialdemokratiet kun ét eneste bud: en forøgelse af skatter og afgifter og dermed af arbejdsløsheden. Det er elementært, det har man jo gennemregnet til hudløshed. Så har man fundet på noget nyt, idet man siger, at nu kan man nedsætte arbejdstiden til 35 timer om ugen. Ja men der er da ikke nogen fornuftige mennesker, der kan tro på, at når man skylder penge væk og har underskud på budgettet, skal man arbejde noget mindre. Hvad ville der ske, hvis der var nogle, der hoppede på den limpind? Det ved vi godt. Det ville betyde, at i løbet af ganske kort tid ville der ske lønglidninger, der ville komme krav om kompensationer i forbindelse med en lavere arbejdstid. Det vil sige, at vi producerede noget mindre og fik nogle flere udgifter. Det er god, gammel socialdemokratisk politik, som ville føre os præcis derhen, hvor vi var i efteråret 1982.

Derfor håber jeg, når man hører det, socialdemokraterne vil redde landet med, at den danske befolkning ikke alene er optimister, men også har sans for humor.

Så kommer vi til den politik, der føres i dag. Det er jo det radikale venstres økonomiske politik, støttet af regeringspartierne, og den mangler unægtelig en hel del. Hvad har vi hørt statsministeren sige her? To væsentlige ting: at man beklager, at det radikale venstre satte en stopper for, at regeringspartierne kunne gennemføre nødvendige offentlige besparelser på 4-5 mia kr., og at vort mål nu er at skaffe balance på betalingen over for udlandet i 1988. Her skal man også have sin humoristiske sans i behold, for hvad skete der i december 1983? Ja, da fik vi et folketingsvalg, men inden da stod den daværende finansminister heroppe på talerstolen og udtalte følgende – det står i Folketingstidende den 15. december 1983, sp. 3951: